

Online. Și totuși...

Nori plumburii acoperă chipul palid al astrului ceresc. Cerul parcă stă să plângă. Iarba, florile sau ofilit prea devreme. Frunze gălbejite acoperă aleile cenușii... E toamnă iar... dar nu ca altadata!

Nimic nu mai e la fel! Nici toamna, nici școala, nici viața, nici rosturile lumii...

Clopoțelul zglobiu a amuțit. Curtea școlii e pustie. Băncile goale nu-și mai găsesc rostul. Tabla e curată, buretele uscat, holurile pustii... Harta părăsită stă agățată în cui; nimeni nu mai face nici macar excursii imaginare... Din cancelarii nu mai pleacă profesori grăbiți, cu catalogul sub braț să-și însufletească învățăceii cu lumina lor. Orele nu mai sunt "ore", sunt "întâlniri online". Școala nu mai e la școală; e... acasă, online. Ghiozdanele sunt de prisos, cărțile se găsesc pe www.manuale.ro, ne vedem cu bunicii online. Înfiripăm prietenii efemere online.

Da... Nimic nu mai e cum a fost!

Hm! Ceva ciudat se întâmplă! Bunica îmi spunea mereu "școala e școală, casa e casă"!

Un sentiment de teamă, de grijă și nesiguranță a pus stăpânire peste noi toți.

Un accesoriu "nevinovat" ne șterge personalitatea!

Copiii își ascund obrajii rumeni în spatele "măscuței" ca niște "supereroi"...

Oamei împovărați de griji nu se mai salută binevoitori ci se feresc unii de alții ca de un dușman potențial...

Fetele încearcă să rămână cochete cumpărându-și "măscuțe drăguțe", bătrânii s-au consolat sub masca greu de suportat, căci "dacă tebuie, trebuie, maică!".

Da... Nimic nu mai e cum a fost!

Undeva în lume, a apărut o problemă! E-adevărat! Dar orice problemă are o soluție, așa ne spune mereu proful de Mate...

În aceste vremuri lumea crede că totul se va năruia... Mulți copii și părinți consider că nu mai poți învăța carteca înainte, că școala nu mai e școală, că tinerii nu vor ajunge nimic în viață! Dar eu nu pot și nu vreau să cred că va fi așa.

Într-adevăr, poate că au intervenit în viețile noastre câteva obstacole care ne împiedică, care ne fac să gândim și să acționăm diferit, dar nu trebuie să ne oprească din cursul firesc al vieții.

Poate trebuie să renunțăm la comoditate, poate trebuie să ne "resetăm" gândirea, poate trebuie mai multă muncă, perseverență, solidaritate, dar nu trebuie să ne pierdem SPERANȚĂ.

Așa că dragii mei – colegi, prieteni, părinți, semenii ai mei de pretutindeni - orice s-ar întâmpla fiți optimiști, nu renunțați la idealul vostru, la drumul vostru, la prietenie, la SPERANȚĂ!

SAVIN IOANA

Școala Gimn. "I. Simionescu", Iași